

Z jednání obecní rady a obecního zastupitelstva

32. schůze obecní rady se konala dne **31. 7. 2000**, kde radní projednali došlé žádosti - o finanční příspěvek a na prominutí poplatku z ubytovací kapacity - tyto byly zamítnuty, dále pak o zbourání zídky u zahrádek na návsi v Chlumu a o náhradu malého nákladního vozu ve Službách obce - tyto budou postupně řešeny.

V další části jednání pak členové OR společně s ostatními zastupiteli provedli vyhodnocení letošního Křemežského veletrhu, který byl hodnocen kladně. Pozornost byla zaměřena na přípravu 10. jubilejního ročníku v r. 2001, který by měl být něčím výjimečný. Zvažoval se i vliv Holašovických slavností na návštěvnost našeho veletrhu. Bylo rozhodnuto změnit logo KV i autora plakátů. O dalších připravovaných změnách budeme občany průběžně informovat. Dále zastupitelé rozhodli o zakoupení nového vozu za Škodu 1203, která již dosloužila.

- JL -

Ze školní kroniky

Na počátku školního roku několik stručných údajů, která nejsou uvedena v naší publikaci "Z dějin Křemežska":

První školní kroniku začal psát učitel Alois Blažek, který nastoupil na křemežskou školu v r. 1861. Uvádí výstižně dějiny školy v Křemži od jejího počátku v r. 1668 až do r. 1911, kdy Obecná škola v Křemži byla spojena se školou měšťanskou a od této doby je vedena pouze kronika jedná.

Vzrůstající počet žáků a zvyšující nároky na školní výuku si vyžadovaly také tomu odpovídající školní budovy. Po první školičce "U Pošarů" (v místě dnešní prodejny Jednoty) byla škola za starým kostelem, pak dočasně vyhovující na náměstí (dnešní radnice) až nakonec máme moderní a plně vyhovující školní budovu, postavenou "pozdě, ale přece".

Počet žáků na škole vzrůstal od školy jednotřídní až po pětitřídní v r. 1885. Hlavní příčina nárůstu žáků byly Školské reformy císařovny Marie Terezie ze 6. prosince 1774 a Nový školský řád, který nařizoval povinnou školní docházku a zakládání triviálních škol i na vesnicích. Učební trivium dlouho uplatňované znamenalo naučit děti číst, psát a počítat. Ostatní, jako vlastivěda, přírodověda a pod. zatím nebyly žádoucí. Ostatně nedalo se mnoho tehdy naučit, neboť třídy byly přeplněné, děti v nich byly namačkané, často musely sedět i na stupínku a kde se vůbec dalo.

Jak uvádí kronika naší školy počty žáků v jednotlivých třídách, vychází ve školním roce 1898/99 průměrný počet žáků na jednu třídu 68, ve školním roce 1902/03 průměr na jednu třídu 61 žáků. Tak tomu bylo před sto lety. Dnes se průměr žáků na naší škole pohybuje kolem 25 na třídu. I to je ještě dost, protože jsou školy i s nižším počtem žáků ve třídě.

Naštěstí školní docházka nebyla tak důsledně vymáhána a potřeba dětí na různé domácí práce nebo horší počasí se tolerovaly. Je i zajímavý zápis v kronice, ze škol. roku 1893/94, že školou povinných dětí je 435, přijato do školy (zapsáno) je 410. Podobně ve školním roce 1897/98 z 399 dětí školou povinných je zapsáno jen 380 žáků. Dnes má škola průměrně 360 žáků.

Z dalších zajímavostí: Ve školním roce 1898/99, kdy měla naše obecná škola 408 žáků, přišla na školu první učitelka Viktorie Böhmová. Učitelské povolání bylo dříve výsadou mužů.

Od 1. ledna 1891 se výnosem Zemské školní rady mělo zavést místo písma ležatého písmo stojaté. (Pravděpodobně se to neosvědčilo).

- Těch několik zajímavostí ze školní kroniky vypsál F. Nejedlý. -

Malé vodní elektrárny na Křemežském potoce

Jihočeské energetické závody v současné době rády odebírají elektrickou energii z malých vodních elektráren. Je to posílení jejich sítě a jistě i pro ně ekonomicky výhodné. Podle atlasu obnovených zdrojů této energie, který vydalo Sdružení Calla v Českých Budějovicích, běží v Jižních Čechách více než 200 malých vodních elektráren, tj. elektráren s instalovaným výkonem do 5MW. Obvykle se stavějí nebo obnovují v místech, kde již před tím byly, nebo tam, kde byly vodní mlýny. Vyžadují minimální obsluhu a údržbu a mají údajně dlouhou životnost - asi 50 let. Přitom nenarušují krajinu a životní prostředí, což je u nás, v Chráněné krajině oblasti Blanský les důležité.

V našem Podkletí jsou všechny na Křemežském potoce, v místech kde většinou donedávna klapaly vodní mlýny, které postupem času zanikly.

Nejstarší vodní elektrárnou je elektrárna **KŘEMEŽSKÝ MLÝN**. Když v r. 1905 dostala Křemže jako městečko příkaz mít veřejné osvětlení, nabídl se mlynář Josef Čížek, současně radní v Křemži, zřídit ve svém mlýně pro tento účel vodní elektrárnu, která byla 1. srpna 1906 dána do provozu. Nechci opakovat to, co je uvedeno v knize "Z dějin Křemežska", jen pro úplnost se stručně zmíním o rekonstrukci a větší výkonnosti tohoto díla, jak časem pokračovaly.

V první elektrárničce bylo dynamo o výkonu 6 kW/h poháněno vodním kolem. Kromě deseti pouličních světel dodával Josef Čížek proud šesti dalším odběratelům. Větší zájem o tuto "novotu" nebyl. Lidé elektřině nevěřili a také peněz na její zavedení a provoz bylo málo. Je však vý-

znamné pro Křemži, i při těch malých začátcích, že Křemže byla v té době mezi prvními, která měla elektrické osvětlení. Podle statistiky elektráren v r. 1918 nás předstihl jen Písek a Jindřichův Hradec, kde rozsvítili v r. 1887 a fy Spiro, která měla malou elektrárničku ve Vyšším Brodě v r. 1903. Město České Budějovice mělo elektrický proud od roku 1909 a to jen pro pohon elektrických drah (tramvají). Ještě za poslední války mělo město osvětlení plynové, které obsluha obcházela a rozsvěcovala a pak zhasínala dlouhou tyčí.

V r. 1913 provedl majitel mlýna Josef Čížek větší rekonstrukci zabudováním Francisovy spirálové turbíny namísto dosavadního vodního kola. V r. 1930 po posílení naftovým motorem byla zvýšena výroba proudu na 16 kW/h. To se již ujal mlýna i elektrárny syn p. Bedřich Čížek. Ten další modernizací a rozšířením elektrárny o další dynamo dosáhl v r. 1939 výroby 27 kW/h. Dosavadní stejnosměrný proud byl v r. 1944 nahrazen proudem třífázovým se střídavým napětím 220 - 380 V.

Je zajímavé, jaký plán měl Bedřich Čížek pro poválečné období. Vybudovat přehradu na potoce asi 50 m před elektrárnou s plochou hladiny vodní asi 6 ha s výkonem turbíny 50 HP. K realizaci tohoto smělého plánu nedošlo.

Po válce se rozjelo německou okupací zadržené soukromé podnikání s postupným lepším vybavením provozoven, v hospodářství se zakupovaly nové stroje na elektrický pohon, domácnosti byly vybavovány nově vyráběnými elektrospotřebiči. Požadavky v odběru elektřiny se silně stupňovaly. Elektrárna z Křemežského mlýna na tak velký nápor nestačila, a proto v červenci 1946

převzaly Jihočeské elektrárny, n. p. České Budějovice postupně zásobování Křemže elektrickým proudem. Tím po 40 letech zaniklo zásobování Křemže z tohoto mlýna. V následujících letech běžela elektrárna jen pro potřebu proudu rodiny Čížků. Teprve od roku 1986 začal dodávat další nástupce rodiny p. ing. Bedřich Čížek přebytek vyrobeného proudu do sítě mírného napětí JČE za 1,20 Kč za 1 kW/h. Roční výroba je v Křemežské elektrárně cca 50.000 kW/h.

Podle energetického zákona z r. 1996 uděluje Ministerstvo průmyslu a obchodu státní autorizaci k výrobě elektrické energie. Tato výroba se nepovažuje za živnostenské podnikání. V minulosti se prodejní cena elektrické energie musela dodržovat podle okolních elektrárenských společností, nyní je pevně stanovena a je dost nízká.

- Na základě informací p. ing. B. Čížka a z výpisů jejich rodinné kroniky stručně zaznamenal F. Nejedlý -

ELEKTRÁRNA HOLUBOVSKÝ MLÝN

Družstevní mlýn Holubov byl původně majetkem zemědělců - akcionářů. Po únoru 1948 byl znárodněn a přidělen do užívání Jednotnému zemědělskému družstvu v Holubově, později sloučené v Podkleťan Křemže. Družstvo zde šrotovalo obilí, přičemž pohonou silou byl elektrický proud, vyráběný již před tím instalovanou vodní elektrárnou. Poněvadž později voda z Křemežského potoka nestačila na výrobu potřebného kvanta elektrické energie, byl jako hnací síla šrotovníku zapojen elektrický motor místo síly vodní.

Po přesunu šrotování krmného obilí do areálu Zemědělského družstva v Chlumě žádalo Země-

dělské družstvo JČE o souhlas k výrobě elektrické energie a v srpnu 1989 dostalo souhlas k obnově této výroby. Od r. 1990 se zde opět vyrábí elektrický proud a dodává do sítě JČE. Dynamo má výkon 15 kW/h. Skutečná výroba je však o něco nižší. Elektrárna je plně automatizovaná. Pouze jeden pracovník dohlíží na správný její chod a dělá potřebnou drobnou údržbu. Náklady na výrobu jsou tedy minimální a provoz této malé elektrárny je pro Zemědělské družstvo ziskový.

Vodní sílu ze stejného náhonu čerpá i **ELEKTRÁRNA V BERANOVĚ MLÝNĚ**. Do chodu ji dala a provozuje ji rodina Bůžkova. Bližší údaje o této malé elektrárně se mi nepodařilo zjistit.

Mile jsem byl překvapen ve **VACKOVSKÉM MLÝNĚ**, kde mě provedli tímto, ještě dobře zachovalém mlýně, o kterém je zmínka již za doby panství Častolarů (1. polovina 17. století). Poslední mlynář, který zde ještě mlel obilí a poslední na našem Křemežsku, byl Jan Štěpán. Zemřel v r. 1995 ve věku 80 let. Mlýn zdědila jeho dcera, provdaná Anderlová. Za poslední světové války mletí ve Vackovském mlýně ubývalo. Nacistický režim za účelem snazší kontroly trval na tom, že hospodáři musí mlít jen na určených větších mlýnech.

Proto již 22. května 1945 dal do provozu mlynář Štěpán malou vodní elektrárnu, aby tak využil dosud nevyužívanou vodní sílu z náhonu. Z něho jde voda na mlýnské kolo a odtud do turbíny. Dynamo vyrábí 2 kW/h elektrické energie. Do sítě JČE proud majitelka nedodává. Využívají ho jen pro své elektrospotřebiče.

ELEKTRÁRNA V CHLUMSKÉM MLÝNĚ, který rovněž patří k nejstarším mlýnům na Křemežsku je v provozu od r. 1994. Je zde využívána vodní síla z náhonu na někdejší mlýn. Na výrobu elektrického proudu je zabudována turbína TU 345 s dynamem 7,5 kW/h.

Průměrně se vyrábí 5 kW/h. Přebytek prodává majitel František Hrubeš do sítě JČE. Elektrárna je plně automatizovaná.

Nejnovější malá elektrárna je za rodinnými domky (**Holubov v Adolfově**). Z malé vodní nádrže za kamenným přejezdem přes Křemežský potok jsou položeny v délce asi 280 m ocelové roury o světlosti 800 mm, z kterých má jít voda na dvě turbíny zn. Bány, maďarské výroby, z nichž každá vyrobí 10 kW/h elektrického proudu, který bude majitel **p. František Domin ze Mříče č. 17** prodávat JČE za 1,20 Kč - za cenu neúměrně nižší, než je průměrná prodejní sazba za proud pro občany a podnikatele. Podle vyjádření p. Domina má elektrárna začít pracovat letos.

Po výčtu těchto malých vodních elektráren je nutno se zmínit o **ELEKTRÁRNĚ POD DÍVČÍM KAMENEM** na katastru bývalé obce Mříč. Bylo to opravdu velké dílo ing. Stibrala, když tuto elektrárnu dal v r. 1926 do provozu a postupným zvyšováním výrobní kapacity dodával nakonec proud do 19 vesnic od Lhotky až po Domoradice. Náklady na výrobu elektřiny měl ing. Stibral nižší, než měly Jihočeské elektrárny, poněvadž zaměstnával maximálně sedm zaměstnanců, z toho 1 - 2 účetní.

V době žní, když spotřeba proudu hlavně při výmlatu obilí byla vyšší, vypomáhal si ing. Stibral dieslovým motorem, kterým doplňoval úbytek vody v potoce. Bylo těžko vysvětlitelné, jak uvádí syn ing. Zdeňka Stibrala, že tato elektrárna byla již k 28. říjnu 1945 znárodněna, když se znárodnění tehdy týkalo podniků od 50 zaměstnanců výše. Majiteli elektrárny měla být tehdy hodnota elektrárny uhrazena, což se však dodnes nestalo. Ing. Stibral vedl dál elektrárnu jen do února 1948, pak byl propuštěn a na jeho místo nastoupil - jak tehdy bylo běžné - vedoucí - komunista. Elektrárna byla pak pod správou

JČE a dodávala proud do jejich sítě.

V noci na neděli 20. dubna 1980 spadl ze skály na elektrárnu pětiletý balvan, prorazil střechu a strop a poškodil část zařízení elektrárny. To byl první pád balvanu, po kterém se poškozený objekt opravil a proud se vyráběl dál. Po šesti letech však došlo k dalšímu pádu balvanu a v důsledku toho byla už elektrárna z provozu vyřazena a opuštěna.

Po pádu komunistické totality a možnosti již svobodného podnikání objevili pánové Soukup, Příhoda a Říha možnost výroby elektrického proudu s využitím původní zdejší vodní síly. Začali stavět novou elektrárnu opodál bývalé Stibralovy, kterou dali do provozu v r. 1995. Společníci dobře využili přívod vody z vodní nádrže, který ing. Stibral jako vodní inženýr měl dobře vyprojektovaný. Nákladně vybudovaným potrubím dosáhl osmnáctimetrového spádu vody ze skály nad elektrárnou. Průměr trub, kterými je voda přiváděna je 90 cm a část z nich je uvnitř vyložena dubovými dyhami, které se časem potáhnou slizem a tím mají jen třetinové tření proti rourám nevyloženým. Stejně jako u staré elektrárny je voda i do nové přiváděna dvěma rourami na dvě turbíny Francis ČKD Blansko. Průtok každou turbínou je půl m³ vody za vteřinu. Elektrický proud dodávaný do sítě má hlavně význam na posílení JČE v době tzv. špiček. Provoz je zde automatizovaný, takže není potřeba stálých zaměstnanců, jen občasné kontroly. Proto i malý obytný objekt za elektrárnou najdeme při návštěvě téměř vždy uzavřený.

Informace o elektrárně ing. Zdeňka Stibrala mi podal jeho syn ing. Stibral.

- F. Nejedlý -

Z lékárny Pod Kletí

Vážení pacienti, zákazníci lékárny Pod Kletí, chtěl bych Vás informovat o důvodech přestěhování lékárny do nových prostor.

Křemežská lékárna ve stávajících prostorech neodpovídala současným požadavkům a předpisům, hlavně co se velikosti prostoru a uspořádání týče.

Při změnách legislativy v letech 1994 - 95 byla poměrně složitě řešena její budoucnost, jež byla ohrožena. Předtím byla totiž organizačně začleněna pod lékárnu v Českém Krumlově, a právě v tomto období se podobná detašovaná pracoviště ze zákona rušila. Převládá názor, že buď je obec tak veliká, že si zaslouží samostatnou a soběstačnou lékárnu, nebo je tak malá, že si obyvatelé snadno zajedou do nejbližšího města. Na tento názor mnoho obcí v republice doplatilo přechodným omezením poskytování zdravotní péče. Protože v té době nebylo možno situaci jinak řešit, došlo na zdlouhavá jednání, při nichž jsem já, a nejen já (Váš dík patří m. j. tehdejšímu starostovi ing. Podholovi), našel pochopení všech zainteresovaných a existenční problém lékárny v Křemži byl s výjimkami ke spokojenosti všech vyřešen.

V této době jsem si slíbil, že se budu snažit o to, aby Křemže měla ne provizorium, ale plnohodnotnou a kvalitní lékárnu, splňující pokud možno všechny požadavky a odstranil tak zmiňované výjimky.

Proto jsem se chopil příležitosti a za pomoci převážně místních velmi kvalitních řemeslníků vznikly prostory, které nejenže kladeným požadavkům odpovídají, ale navíc za stavební řešení jsem byl komisí Státního ústavu pro kontrolu léčiv pochválen.

Děkuji tímto všem, s nimiž jsem se potkal při rekonstrukci - od stavebního dozoru přes všechny řemeslníky - odborníky až po příležitostné brigádníky - studenty za to, že

k budovanému objektu získali spíše osobní vztah. Odvedli práci na vysoce kvalitní profesionální úrovni a navíc v termínech jež stavba vyžadovala.

Myslím, že vznikl objekt, jenž by měl sloužit především Vám, občanům Křemežska. Věřím, že ani svým vzhledem nedělá Křemži ostudu, i když dosud není dokončen.

Vám, milí čtenáři a mí zákazníci, mnohdy i kamarádi, se omlouvám za to, že poslední zářijový týden využiji k přestěhování lékárny z prostor, kam jste byli navyklí chodit téměř třicet let do pro Vás zcela nových míst - na náměstí za prodejnu Jednoty. Nebudu proto schopen v té době zajistit běžný provoz.

V "nové" lékárně se na Vás budu těšit od **pondělí 2. října 2000** a budu si přát, aby se mi dařilo plnit co nejvíc Vašich přání a požadavků.

- PharmDr. Václav Pečman,
"Váš lékárník"

GAMBIE

Když jsem se jednoho únorového čtvrtka dozvěděla, že pojedu do Afriky, měla jsem takový pocit, který zažijete opravdu málokdy v životě. Právě proto, že nic nečekáte, nebo nejste napnuti jak to dopadne, jste o to více příjemně překvapeni. Ale abych začala pěkně od začátku.

Moje mamka si jako každý rok předplatila časopis, který odebírá již deset let. Zaplatila složenku, která přišla poštou, a tím bylo

všechno vyřízeno. Nikdo z nás si nevšiml, že proběhne slosování předplatitelů - první cena zájezd pro dvě osoby do Afriky. A snad i kdyby si někdo všiml, že nějaké slosování bude, nikdo by se jistě nepozastavil, že by snad mohla být vylosována právě ona.

Tak tedy 18. března tohoto roku jsme s bratrem vyjeli směr Praha - Londýn - Gambie (Afrika). Zájezd pořádala pražská cestovní kancelář, která zajišťuje pravidelnou linku Praha - Londýn, mimo jiné asi od října do února pořádá zájezdy do Gambie.

V neděli večer jsme nastoupili v Praze do autobusu a v pondělí v poledne jsme byli v Londýně. Cesta byla velmi příjemná, neboť nás v autobuse cestovalo pouze čtrnáct - čtrnáct lidí mířících směr Afrika. V Londýně už na nás na Trafalgarském náměstí čekala paní průvodkyně, která nám v rámci možností (jednoho odpoledne) ukázala téměř celé město. Příjemné bylo, že z České republiky jsme vyjížděli při sněžení, zatímco Londýn už byl krásně barevný, rozkvetlý jarními květinami, zelenou trávou a provoněný jarním sluncem.

Po noci strávené v Londýně jsme se časně ráno vydali na jedno ze sedmi londýnských letišť - Gatwick. Z tohoto letiště se většinou odlétá na dovolenou - jak jsem později zjistila, když chce Angličan jet v únoru na dovolenou (nejen v únoru ale i přes celou zimu) odjíždí právě do Gambie.

Takže v devět hodin jsme již seděli s bratrem v letadle. Po hodině zpoždění jsme vzlétli. Let trvá přibližně 7 hodin. Jeden z největších zážitků letu bylo shlédnout Saharu z výšky. Krásné hory střídající se s obrovskými plochami pouští. Z letadla jsme také viděli hlavní město

Přilet do Gambie - letiště Banjul.

Senegal - Dakar, které bylo pod námi jako na dlani, i obrovský přístav města, neboť jsme již klešali k místu našeho přistání - letiště Banjul.

A nyní něco blíže ke státu Gambie. Oficiální název - Republica of The Gambia, státní zřízení je tedy republika. Hlavní město Banjul, přičemž největší město je Serekunda. Rozloha státu je 11295 km², počet obyvatel se pohybuje okolo 1 mil.

Taneční vystoupení gambijčanek.

Na pobřeží řeky Gambie - vesnice Albreda seznamování s malými Gambijčánky.

Úředním jazykem je angličtina, ale dobře se zde domluvíte i francouzsky. Jinak místní domorodci mluví jazykem mandingo nebo volofštinou a ostatními dialekty. Měna je 1 dalas (1 dalas má 100 buttusů). Gambie je stát v zá-

padní Africe při pobřeží Atlantského oceánu podél toku stejnojmenné řeky, je obklopena ze tří stran francouzsky mluvícím Senegalem. Ve středověku byla Gambie součástí domorodých říší, od 16. století místem střetů

expanze Portugalska. Francie a Velké Británie. Od roku 1821 byla spravována jako Britská korunní kolonie, v roce 1888 se stala oddělenou britskou kolonií. V roce 1889 byly britsko-francouzskou dohodou vytýčeny dnešní hranice Gambie. Po přelomu století došlo k administrativnímu spojení britské kolonie na pobřeží a protektorátu ve vnitrozemí.

Od roku 1962 měla země vnitřní samosprávu, od roku 1965 je nezávislá. Současné státní zřízení republika trvá od roku 1970. V letech 1982 - 1989 tvořila konfederaci se sousedním Senegalem (Senegambie). V roce

1994 se moci ujala vojenská junta, která zrušila ústavu a zakázala politické strany. Vůdce junty, poručík Yayah Jammeh vyhlásil, že vojenská vláda bude trvat do roku 1998.

Gambie leží mezi 13. st. a 14. st. nad rovníkem, podnebí je subtropické. Období sucha zde trvá od listopadu do května s průměrnými teplotami 25 st. C přičemž více do vnitrozemí teplota výrazně stoupá. V červnu začíná období dešťů s teplotami okolo 30 st. C na pobřeží (ve vnitrozemí opět daleko vyšší), v tomto období vlhkost vzduchu dramaticky stoupá.

- Miluše Zimmermannová -

MATEŘSKÁ ŠKOLA CHLUM

Zahájení školního roku v novém

Než začnu o zahájení nového školního roku, chtěla bych se vrátit do doby prázdnin. Uzavření provozu naší MŠ bylo letos ve znamení velkých oprav, úprav, změn.

Čekala nás celková renovace školy, malování budovy včetně kuchyně, natírání zárubní a řada drobných oprav. Dále jsme si dali za úkol vytvořit dětem nové prostředí - prostě to chtělo změnu a na tu jsme čekali po malování.

Vzhledem k tomu, že letos odešlo do 1. třídy 12 dětí, což pro nás znamená velký pokles v docházce, rozhodli jsme se omezit lůžkovou část a o to zvětšit prostor pro volné hry dětí a jejich využití.

Nejprve však nastoupili zaměstnanci Služeb obce Křemže a začali malovat. Jelikož se zde již řadu let nebílilo, některé místnosti se musely bílit i několikrát.

Největší problém jsem viděla v uklízení. Jaké bylo mé překvapení, když místo shánění pomoci rodičů mi rodiče sami nadbíhali a ptali se, kdy nám mohou pomoci s úklidem. Na některé dokonce práce nezbyla. Práce to nebyla snadná (sami víte co to je po malířích), ale radostná při takovém počtu pomocníků. Každý se chopil svého "rajonu" a práce nám šla pěkně od ruky.

Po hlavním úklidu jsme zjistili špatný stav koberce - 23 let starý. Proto jsem byla velice překvapena, když na požádání OÚ jsme hned druhý den jeli s panem tajemníkem kupovat nový koberec.

Potom už záleželo vše na nás. Koberec nám položil jeden z rodičů, který zároveň dodal - spíše jeho zaměstnavatel - novou dekorační látku. Další z rodičů nám daroval barvu na zárubně. Chlapci z náhradní vojenské služby nám vydatně pomáhali zvláště s těžkými předměty a také nám natřeli všechny zárubně. Práce trvala 14 dnů, ale výsledek stál za to. Podařilo se nám ještě zřídit instalaci žaluzií do ložnice.

Čekali jsme, co na to řeknou naše děti, až se budou vracet z prázdnin. Více snad byli překvapeni rodiče. Jejich pochvala nás hřála. Myslím, že se nám podařilo vytvořit pro naše děti pěkné prostředí, kam budou rády chodit a i jejich rodiče budou s naší MŠ spokojeni.

Školní rok zahajujeme s počtem dětí 18. Je nás méně, ale o to více si slibujeme, že se budeme moci dětem věnovat a rozvíjet jejich schopnosti a dovednosti spolu s jejich rodiči. Těšíme se na spolupráci s nimi a za pomoc při úklidu jim ještě jednou mnohokrát děkujeme.

-Jana Svobodová, řed. MŠ -

prostředí, budou mít jiné názory a možná i ty prázdniny budou probíhat odlišně od těch dnešních.

Do budoucnosti nikdo nevidí, že. Ani já, ani vy, ale to všichni víme. Zavzpomínejte si na svoje prázdniny, porovnejte je s prázdninami vašich dětí a těšte se s námi na další, i když budou až za dlouho a vy budete muset stejně chodit do práce.

- A. K. -

VODNÉ A STOČNÉ

Vážení občané,

v posledních letech jedna z oblastí, kde došlo k významnému nárůstu plateb zatěžujících jak obyvatele, tak podnikatele, je vodné a stočné. V této souvislosti je nezbytné předeslat, že vzpomínané "levné" časy za dodávku pitné vody jsou značně zkreslené. Tehdejší nízká cena nebyla skutečnou cenou danou materiálovými a výrobními náklady, ale cenou politickou a sociální. Podstatná část vzniklých nákladů za dodávku vody pitné a likvidaci vod odpadních byla hrazena tehdejšími provozovateli ze státních prostředků, tedy z kapsy všech, a to i těch, kdo nebyli napojeni na vodovod nebo kanalizaci. V dnešní době, kdy je nezbytné skutečné náklady promítnout do reálné ceny, pak vzniká značný nárůst konečné ceny pro spotřebitele. Je nutné uvést i skutečnost, že ze zákona byla v posledních letech povinnost zajištění dodávek pitné vody a odvedení vod odpadních s jejich řádnou likvidací přenesena na města a obce.

I v letech minulých, ale zejména v poslední době se stoupající cenou vodného a stočného vzrůstá zájem spotřebitelů o využití vlastních zdrojů vody, což je po stránce lidské pochopitelné. Druhá strana skutečnosti je, že zpoplatněná odpadní voda je v současnosti podle zvyklostí účtována podle naměřené vody z veřejného vodovodu dodané do nemovitosti. V tomto okamžiku pak dochází u některých objektů k dodávce odpadní vody do kanalizace, a tím i k čištění bez úplaty. Poně-

PRÁZDNINY

Vzpomenete si ještě, jak jste trávili prázdniny? Možná, že děti stále ve školce zpívají oblíbenou písničku Prázdniny, prázdniny, to je dětský ráj a mají přitom nový zvláštní pocit a už se moc těší do školy, protože k té patří i prázdniny.

Každý rok prvňáci prožívají poprvé "pravé" prázdniny a už se určitě teď na konci těší na další a další, druhé, třetí, desáté.

Někdo si naplánuje program dlouhého dopředu, někdo vše nechává náhodě. Každého prvňáka čekají prázdniny,

niny, o kterých skuteční svojí první nebo nejdelší cestu do zahraničí, o kterých pozná plno nových lidí, o kterých dokáže něco, na co si dříve netroufal, kdy zažije něco tak specifického, že na to nikdy nezapomene. I on jednou bude shánět nějakou brigádu, aby si vydělal sám peníze.

Vždycky když potkám takového cvrčka, zkusím si představit jeho prázdniny za pár let. Jistě bude mít zase trochu jiné možnosti než teď a jsem zvědavá, jestli si i já dejme tomu za 10 let povzdechnu, že mít takové možnosti, jaké teď jsou, tak Naše generace už bude mít děti, které budou vyrůstat zase v jiném

vadž náklady na provoz kanalizace a čištění odpadních vod jsou z větší části nákladem fixním, jednotková cena za odkanalizovaný m3 má přímou úměru na množství přiznaných čištěných vod. Vyšší množství = nižší cena 1 m3, nižší množství = vyšší cena. Jdeme-li v rozbořech dále, ten občan, který neužívá vlastní doplňkový zdroj vody, odebírá z veřejné sítě vyšší množství vody pak v nákladech za čištění vody odpadní doplácí na toho, kdo odebírá vody z vodovodu méně (vypouští vodu z vlastního zdroje do veřejné kanalizace, neplatí zajišťované služby).

Toto vychází z již uvedené skutečnosti, že platba stočného je dnes stanovena podle vodoměru pitné vody z veřejné vodovodní sítě.

Ve snaze o odstranění tohoto stavu je v současné době předložen provozovatelem vodohospodářského majetku zastupitelům obce návrh, řešící tuto situaci v souladu s platnou vyhláškou č. 144/78 Sb. Předložený návrh zpoplatnění vypouštění a neměřených odpadních vod vychází ze směrných hodnot předmětné vyhlášky snížených na cca 2/3, t. j. z předpokládané spotřeby 46 m3/obyvatele a rok je v návrhu základ 30 m3/obyvatele a rok (82 l/ob./den oproti původním představám 126 l/os./den). Toto snížení zohledňuje realitu posledních let, kdy vzhledem ke zvýšené ceně vodného a stočného se obecně snižuje spotřeba vody.

Detailním vyhodnocením situace v obci Křemže je zjištěno, že v 72 % napojených domech na vodovod a kanalizaci odebírají obyvatelé pitnou vodu v hodnotách nejméně 30 m3/osoba a rok, v 28 % domech pak obyvatelé odebírají vodu v množství nižším a zřejmě tedy vypouští část vod odpadních do veřejné kanalizace bez úplaty na úkor občanů platících vodu veškerou. Není ani bez zajímavosti skutečnost, že v současných podkladech je jen v Křemži 442 objektů napojených na vodovod, vodné a stočné hradí 343 objektů, 99 objektů je sice na vodovod napojeno, ale stočné neplatí. Pokud tyto objekty nejsou napojeny na soustavnou kanalizaci, mělo by být v zájmu obce známo, jak jsou odpadní vody likvidovány.

Ve většině těchto případů pak ti, kteří platí řádně v plných částkách doplácí ve skutečnosti na menší část obyvatel, kteří využívají jiné zdroje vody než obecní vodovod. Navržený systém změn obci v úhradě za stočné není v rozporu s platnou vyhláškou V 144/78 Sb. a vytváří spravedlivější prostředí v úhradách na provoz kanalizace jednotlivými producenty odpadních vod.

Je zcela pochopitelné, že téměř třetina obyvatel obce s uvedeným řešením nebude spokojena, jedná se však o systém výrazně spravedlivější ke většině obyvatel plně a řádně se podílejících na nákladech za likvidaci odpadních vod z obce. Věříme, že daný systém bude většinou obyvatel pochopen a najde u této většiny i porozumění.

**- Vodovody a kanalizace JČ,
a. s. ,divize České Budějovice -**

Připomenutí rčení, že těžké je býti doma prorokem

Dlouhá léta se těžko smíruji se situací nevýuky angličtiny na křemežské ZŠ. Velká škola v dosahu města s širokou nabídkou středních škol a učilišť jejímž žákům v době, kdy Česká republika usiluje o vstup do EU, ujíždí vlak, jeden rok za druhým, už hezkou řádku let. Žádný kurs 1 x týdně, ani soukromá výuka nemůže plnohodnotně nahradit regulérní školní výuku, zejména je-li ve třídě vedena kvalifikovaně podle nejnovějších učebních metod, moderních učebnic a kvalitních doplňkových materiálů. Protože znám vysvětlení vedení zdejší školy, že nikdo z absolventů Pedag. fakulty nemá zájem vyučovat anglický jazyk nedaleko Č. Budějovic, dala jsem si tak trochu s pocitem "lokálního patriota" za úkol sledovat, jaké plány mají mí studenti po skončení studia. Pravda, těch kteří dostudují obor anglický jazyk a chtějí jít učit nejsou závratné počty, ale najdou se.

A tak se v loňském roce našel student 3. ročníku oboru národní škola - angličtina s výraznými předpo-

klady pro práci s dětmi - muž, výborný muzikant (housle), jazykově dobrý a hlavně s chutí jít po škole učit. A považte - dokonce s příbuznými na Křemežsku (což při nedostatku bytů vypadalo do budoucna taky slibně), a tak jsem mu řekla o tom, co mne ve Křemži trápí. Projednali jsme situaci u nás na fakultě, našli způsob jak by bylo možné započítat výuku jako tzv. průběžnou praxi (namísto v některé českobud. škole) s pedagogickým dohledem a student se vydal nabídnout své znalosti vedení křemežské školy. Po nějakém čase obdržel dopis od paní ředitelky, "že zajistila pro tento školní rok paní v důchodu, která rozběhne výuku JA ve 4. třídě" a nabídla uchazeči "možnost shlednutí některých jejích hodin". Zajímavá nabídka, pokud by se nejednalo o studenta letos už 4. ročníku pětiletého studia PF se základy velmi kvalitní metodiky výuky angličtiny.

Neznám dotyčnou paní a mé řádky nejsou v žádném případě podceněním jejích učitelských kvalit. Vím jen velmi dobře, jak obrovským změnám došlo v přístupu k výuce jazyků a mohu potvrdit, že studentům PF je v široké míře umožněno se s aplikací těchto metod seznamovat.

Škoda, řekli jsme si oba. Doma o Tebe nestojí, poohlédneme se po větší perspektivě jinde.

Snad bych tyto řádky ani nepsal, kdybych si nepřečetla v Čb listech dne 23. 8. 2000 slova ředitelky Školského úřadu v Českém Krumlově Evy Dudákové: "Dá se říci, že nás doslova začíná opravdu pohlcovat krize z akutního nedostatku učitelů"... "naši učitelé mají vysoký věkový průměr, ale jsou pro nás řešením krize"... "přivítali bychom, kdyby nám vstřícně vyšla Pedagogická fakulta v Č. Budějovicích" - uvádí ředitelka v článku "Školy se někdy marně perou o nové učitele."

Co k tomu dodat? A co na to vy, rodiče letošních čtvrtáků? Je vám z těchto skutečností taky tak nějak smutno, jako mně?

-Helena Bendová-

POLICIE

Den otevřených dveří

Ve čtvrtek **31. srpna 2000** zahájilo svou činnost Obvodní oddělení Policie ČR v novém objektu ve Spojovací ulici. Po osmi měsících rekonstrukčních prací předala stavební firma Bína s. r. o. se sídlem ve Velešíně tolik očekávané policejní oddělení, které svým vybavením a zázemím patří mezi nejlépe řešené policejní objekty v okrese Č. Krumlov. Celkové náklady na rekonstrukci činily 9 mil. Kč a spolu s vybavením stavby přesáhly 10 mil. Kč.

Objekt je projekčně řešen tak, aby veškeré služby občanům byly Policií ČR poskytovány v důstojném prostředí. Tímto si dovoluji pozvat všechny zájemce z řad místního obyvatelstva na malý **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ**, který proběhne **12. října 2000 v době od 14:00 do 17:00 h**, při kterém se chceme i s vámi podělit o hezký pocit a při kterém vám chceme ukázat i zevnitř nové Obvodní oddělení Policie ČR ve Křemži.

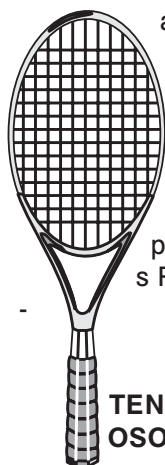
**- Vedoucí OOP Křemže,
kpt. Dušan Klícha-**

SPORT

TENIS

Poslední srpnová neděle ve Křemži je již tradičně vyhrazena tenisovému turnaji ve čtyřhrách. Letošního 7. ročníku se zúčastnilo 13 dvojic. Turnaj svou kvalitou a účastí předčil předešlé ročníky, a to díky přítomnosti hráčů z Č. Budějovic a Kamenného Újezdu. Dvojice Rudolf Houfek a Jan Businský z českobudějovického oddílu SK Policie svou hrou vynikala nad ostatními páry.

Ve finále porazili ve výborném zápase domácí tenisty Františka Opelku a Aleše Reitingeru 6:0, 5:7

a 6:1. I když je vítězná dvojice účastníkem krajského přeboru tenisových družstev, byl jim domácí pár vyrovnaným soupeřem. Na třetím místě se umístil pár František Cibulka s Radimem Trmalem.

- A. Reitinger -

TENISOVÝ TURNAJ OSOBNOSTÍ

Dne 26. srpna 2000 se uskutečnil již 5. ročník turnaje osobností v tenisové čtyřhře, pořádaný Okresní hospodářskou komorou, Rotary Clubem Č. Krumlov a Obcí Křemže. Z osmi přihlášených dvojic se vítězem turnaje stali zástupci firem Artypa a Baťa pánové Veselý a Royt před Bohemia Color (Zeman - Doseděl). Čistý výtěžek (1.500,- Kč) byl věnován rozvoji tenisového mládí ve Křemži.

- JL-

TENISOVÁ POZVÁNKA

PRO REKREAČNÍ HRÁČE TENISU - POHÁR PODKLETÍ

23. září 2000 od 9:00 h na křemežských kurtech svedou nelítostné boje ve dvouhrách všichni zájemci o tenisovou hru. Startovné 40,- Kč, herní systém - kola vítězů, kola poražených. Drobné ceny, vítěz získá na rok putovní "Pohár Podkletí" který pečlivě opatruje v Krasetíně loňský vítěz Jan HŮLKA. Není třeba se předběžně přihlašovat.

- Z. Vítek -

SOKOLSKÉ OKÉNKO

RODIČE A DĚTI NA XIII. VŠESOKOLSKÉM SLETU

První červencový víkend se v Praze konal XIII. všesokolský slet. Také Křemže měla na značkách stadionu E. Rošického na Strahově své zástupce. Ve skladbě pro rodiče a děti vystoupily maminky Jana a Dana - shodou okol-

ností ač nepříbuzné, obě Bartošové - se svými dětmi Martínkem a Haničkou.

Do Prahy jsme přijeli už v pátek 30. 6. 2000 ráno a hned odpoledne jsme absolvovali první zkoušku. Po ní jsme navštívili pražskou ZOO, kde se dětem moc líbilo. V sobotu ráno nás čekala generálka. Potom jsme se vydali do zrcadlového bludiště a na petřínskou rozhlednu. V 15:00 h se otevřela brána stadionu a první oficiální program byl zahájen. Naše skladba byla zařazena hned jako druhá a podle ohlasu si myslím, že se moc líbila. Tribuny stadionu byly téměř zaplněné a cvičící přišel povzbudit i sám pan prezident. Tentýž den jsme se zúčastnili i večerního programu, ale to už jen jako diváci. Šlo o vzájemně propojené ukázky jednotlivých skladeb a různých sportů, vrcholem večera bylo hromadné cvičení aerobiku všech přítomných na trávníku stadionu, kteří se snažili podle svých schopností napodobit cviky, které bravurně předváděla Olga Šípková spolu se svými dvěma kolegy. A nad tím vším tryskal nádherný ohňostroj. Musím říct, že to byl ohromný zážitek pro nás dospělé, natož pak pro děti.

V neděli dopoledne se konal průvod městem, v jehož čele šli v hojném počtu zástupci Sokola z cizích zemí (např. Švýcarska, Kanady, USA, Polska, zemí bývalé Jugoslávie...). Odpoledne nás pak všechny ještě čekalo jedno vystoupení. Z počátku to vypadalo, že pěkně promokneme, ale když jsme nastoupili na plochu, přivítalo nás sluníčko. Takže všechno dobře dopadlo a my jsme se v neděli v noci vraceli vlakem domů se spoustou pěkných zážitků.

Na závěr bych chtěla moc poděkovat všem maminkám a jejich dětem, které v našem oddílu tuto skladbu nacvičily, i když pak mohly vystoupit "pouze" na župním sletu v Českých Budějovicích. Všichni byli moc šikovní a už se těším, až se v září opět sejdem. A samozřejmě přivítáme rádi nové rodiče, ale i prarodiče, se svými dětmi případně vnoučaty. Máme připraveno mnoho nového cvičení na nářadí, bez nářadí, s hudbou i s různými pomůckami. Den a hodinu cvičení oddílu R + D najdete na nástěnce Sokola na zdi vedle prodejny pana Išky.

- Jana Bartošová, cvičitelka -

Informace o nové cvičební sezóně 2000 - 2001 najdete na sokolské nástěnce vedle obchodu p. Išky.

- B. Kolaříková -

INFORMACE

**Nemocnice Český Krumlov
oznamuje, že ženská lékařka
MUDr. Lacinová ordinuje
ve Křemži každou středu
od 7:00 do 14:45 hodin**

**ZÁLOHA NA VODNÉ A STOČNÉ
NA ZÁŘÍ 2000** se vybírá ve dnech:
13. 9. 00 - 12:30 - 17:00 h
14. 9. 00 - 12:30 - 16:00 h
15. 9. 00 - 12:30 - 15:00 h
v jídelně Domu služeb ve Křemži.

PODĚKOVÁNÍ

*Za více než 60 bezplatných odběrů
krve patří právem naše poděkování za
tuto vysoce humánní činnost nositeli
zlaté Jánského plakety panu Janu
JAKEŠOVI ze Školní ulice ve Křemži.*

Oprava - v článku Ze staré Křemže,
uveřejněnou v srpnovém Křemežsku

došlo k chybě, když v třetím sloup-
ci nahoře bylo uvedeno že: "Pramen
z rybníčka naplňuje téměř celý
sklep na faře" - správně mělo být
".....celý sklep v bývalém hostinci
u Stožických (čp. 3) i studnu ve
sklepě na faře."

POZOR SOUTĚŽ!
Obecní rada vyhlásila SOUTĚŽ
O NOVÉ LOGO KŘEMEŽSKÉHO
VELETRHU. Své návrhy předložte
na Obecní úřad nejpozději do
25. 9. 2000. Autor vítězného loga
bude odměněn.

LÉKÁRNA Křemže
bude od 25. září do 29. září 2000
u z a v ř e n a .

NOVÉ STÁTNÍ SVÁTKY

Dle zákona č. 245/2000 Sb. ze dne
29. června 2000 parlament ČR vy-
hlásil novými státními svátky dny
28. září - Den české státnosti
**a 17. listopad - Den boje za svo-
bodu a demokracii.**
Tyto svátky platí již pro rok 2000.

PROFIAUTOŠKOLA České Budějovice

- zahajuje výuku všech skupin řidičských
oprávnění ve Křemži
- provádí kondiční jízdy s vozidlem VW Passat,
Golf, Škoda Favorit
- školení řidičů včetně školení autodopravců
za výhodných podmínek

Informace:

- do kurzu Vás zařadíme ihned, doba trvání výcviku do 2 měsíců
- na žádost provedeme výcvik dálkově za 3 týdny (u skupiny B)
- další kurz začíná 20. 10. 2000 v 16.00 hodin

**Tel.: 038 / 375 15
0602 / 193 209
Dvořák Petr
0602 / 416 960
Dvořák Miroslav**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Stanislav JUNGVRT
Chmelná - 75 let

Ludmila SOUKUPOVÁ
Chlum - 75 let

Ludmila ŠPANINGEROVÁ
Křemže - 75 let

Kristina LANGOVÁ
Stupná - 85 let

Amálie GRÁFOVÁ
Mříč - 85 let

Ludmila SARAUEROVÁ
Stupná - 92 let

NAVŽDY JSME SE ROZLOUČILI

Ludmila KMOCHOVÁ
Chmelná - 72 let

Omlouváme se čtenářům za neúplné
nebo opožděné informace o nově
naroděných nebo zemřelých obča-
nech, neboť podle zák. č. 133/2000
Sb. byla převedena evidence oby-
vatel na okresní úřady, které by
měly zpětně průběžně informovat
obce o pohybu obyvatel. Tato zpět-
ná vazba zatím bohužel moc nefun-
guje.

Krátkou vzpomínkou
u příležitosti 1. výročí úmrtí
si připomeňme našeho
rodáka, hudebního
skladatele **Adu DOŠKA**,
na jehož památku byla ve vestibulu
radnice ve Křemži umístěna
pamětní deska.

